کشف تازه هنگام گودبرداری یک خانه در قزوین

در جریان گودبرداری و خاکبرداری یک خانه در حریم مسجد- مدرسه حیدریه در شهر قزوین، لایه‌های باستانی مشهود شد. مدیرکل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی استان قزوین در این رابطه گفت: این عملیات عمرانی با آن‌که در حریم یک بنای تاریخی بوده اما با استعلام از میراث‌فرهنگی انجام شده و حالا درپی این کشف، متوقف شده است.

مریم مهدوی افزود: این ملک در حریم اثر تاریخی قرار دارد و با توجه به ضوابط مربوط به حریم، ساخت‌وساز در آن با رعایت مقررات امکان‌پذیر است. با این‌حال، پس از نمایان‌شدن شواهد معماری در جریان عملیات عمرانی، فعالیت‌های ساختمانی متوقف و بررسی‌های تخصصی برای شناسایی و مستندسازی آثار آغاز شده است.

وی گفت: در جریان بررسی‌های انجام‌شده، بقایایی شامل یک دیوار، یک طاق در زیر دیوار ملک مجاور، یک تن‌پوش در ضلع شمالی و بخش محدودی از بقایای یک بنا در ضلع جنوبی شناسایی شده است. شواهد اولیه حاکی از آن است که ساختمان مسکونی متعلق به دهه ۱۳۵۰ روی بقایای بنایی متعلق به دوره‌ای تاریخی احداث شده است.

بیتوته

جاده‌کشی ۲۰ کیلومتری در کلوت‌های شهداد!

مدیر پایگاه میراث جهانی بیابان لوت در کرمان با انتقاد از جاده‌کشی ۲۰ کیلومتری در کلوت‌های شهداد، اجرای پروژه‌های گردشگری بدون طی‌شدن فرآیندهای قانونی و فقدان نیروی انسانی و تجهیزات حفاظتی در این میراث جهانی، هشدار داد: ادامه توسعه نامتناسب می‌تواند به قرارگرفتن لوت در فهرست میراث جهانی در خطر و حتی خروج آن از فهرست جهانی یونسکو منجر شود.

به گزارش ایلنا، بیابان لوت گسترده‌ترین عرصه طبیعی ثبت‌جهانی‌شده ایران است که با گذشت ۱۰ سال پس از ثبت جهانی با مسئله‌ای جدی‌تر از کمبود زیرساخت‌های گردشگری مواجه شده است. عرصه و حریم این نخستین میراث طبیعی ثبت جهانی‌شده کشور ۴۰ هزار کیلومترمربع است که برای حفاظت از آن نیروی انسانی، تجهیزات پایش و سازوکار نظارتی متناسب و کافی با حجم گردشگران ورودی و فعالیت شرکت‌های بزرگ سرمایه‌گذاری وجود ندارد.

فعالیت‌های اخیر یکی از شرکت‌های هواپیمایی در جاده‌سازی در قلب کلوت‌های شهداد نیز روند حفاظت از این میراث جهانی ایران را با سؤالات بسیار مواجه کرده است تا جایی که به گفته مدیر پایگاه میراث جهانی بیابان لوت در کرمان، هنوز ابعاد و مجوزهای قانونی این اقدام برای پایگاه میراث جهانی لوت مشخص نشده است. معین افضلی‌نسب، مدیر پایگاه میراث جهانی بیابان لوت در کرمان با اشاره به وسعت این میراث طبیعی به ایلنا گفت: بیابان لوت حدود ۱۷۵ هزار کیلومترمربع وسعت دارد که از این میزان، حدود ۴۰ هزار کیلومترمربع در قالب عرصه و حریم به ثبت جهانی رسیده است.

او افزود: این محدوده در سه استان کرمان، سیستان و بلوچستان و خراسان جنوبی قرار دارد و بخش عمده آن در استان کرمان واقع شده است. به گفته او، دسترسی به بیابان لوت از چند مسیر امکان‌پذیر است که نزدیک‌ترین مسیر از شهر کرمان به محدوده شهداد می‌رسد و حدود ۱۰۰ کیلومتر با مرکز استان فاصله دارد. افضلی‌نسب افزود: از شهرستان بم و روستای دارستان، از فهرج و روستای شاهرخ‌آباد و از شهرستان راور و روستای مطیع نیز مسیرهای دسترسی به بیابان لوت وجود دارد. مدیر پایگاه میراث جهانی بیابان لوت در کرمان در ادامه، با بیان اینکه پس از ثبت جهانی، اقداماتی برای ایجاد و تکمیل ساختمان‌های پایگاه در شهداد و فهرج انجام شد، گفت: این ساختمان‌ها اکنون می‌توانند به‌عنوان مقرهای مرکزی پایگاه میراث جهانی لوت مورد استفاده قرار بگیرند و محل استقرار نیروها، ساماندهی تورهای گردشگری و نظارت بر ورود گردشگران باشند. افضلی‌نسب افزود: با این‌حال تکمیل ساختمان‌ها به‌معنای فراهم‌شدن امکان حفاظت از این عرصه وسیع نیست. چون درحال حاضر هیچ نیروی انسانی برای استقرار در پایگاه لوت وجود ندارد و حفاظت از این میراث طبیعی عملا صفر است. تجهیزات لجستیکی مورد نیاز ازجمله خودروهای دودیفرانسیل، موتورسیکلت و امکانات پایش تصویری نیز در اختیار نداریم.

او گفت: در واقع، بعد از گذشت ۱۰ سال از ثبت جهانی لوت، هنوز ابتدایی‌ترین امکانات لازم برای نظارت مستمر بر چنین عرصه گسترده‌ای فراهم نشده است. مدیر پایگاه میراث جهانی بیابان لوت در کرمان اعلام کرد: در روزهای پنجشنبه و جمعه، گاهی بالغ بر ۵ هزار نفر از بیابان لوت بازدید می‌کنند. جمعیتی که با جمعیت شهر شهداد برابری می‌کند و در اوج سفرها حتی به دوبرابر جمعیت این شهر می‌رسد.

او گفت: چنین حجمی از ورود گردشگر بدون وجود نیروی انسانی و سازوکار نظارتی امکان مدیریت و کنترل فعالیت‌ها را بسیار دشوار می‌کند.

افضلی‌نسب با اشاره به اینکه گردشگری ماجراجویانه و طبیعت‌گردی در لوت باید متناسب با ظرفیت‌های طبیعی این منطقه توسعه یابد، گفت: از همان ابتدا برای فعالیت آفرودها دستورالعمل‌هایی تدوین و مسیر مشخصی برای حرکت خودروها تعیین شد. به گفته او، براساس این دستورالعمل، خودروهای آفرود باید در مسیرهای تعیین‌شده حرکت کنند و تعداد خودروهای حاضر در هر گروه نیز نباید از ۷ تا ۹ دستگاه بیشتر باشد تا فشار و آسیب کمتری به محیط طبیعی وارد شود.

مدیر پایگاه میراث جهانی بیابان لوت افزود: مسئله این است که وقتی امکان نظارت بر شرکت‌های بزرگ که درحال احداث جاده در عرصه کلوت‌های شهداد هستند وجود ندارد، چگونه می‌توان از فعالیت مجموعه‌های کوچک‌تر و تورهای گردشگری انتظار رعایت ضوابط داشت؟

او افزود: فعالان آفرود به ما می‌گویند حرکت خودروهای ما فقط رد لاستیک در لوت برجا می‌گذارد، اما وقتی ماشین‌آلات سنگین، لودر و غلتک وارد عرصه می‌شوند و عملیات عمرانی انجام می‌دهند چرا برخورد و نظارت مؤثر با آن‌ها صورت نمی‌گیرد؟

بخش مهمی از نگرانی‌های مدیر پایگاه میراث جهانی بیابان لوت به دو پروژه منتسب به یک شرکت هواپیمایی مربوط است. پروژه‌هایی که به گفته او، یکی در قالب ایجاد اکوکمپ در روستای ملک‌آباد و دیگری با هدف جاده‌سازی در کلوت‌های شهداد و محدوده لوت مرکزی دنبال می‌شود.

افضلی‌نسب درباره پروژه جاده‌سازی گفت: در محدوده کلوت‌ها حدود ۲۰ کیلومتر جاده‌کشی انجام شده و مسیر را تیغ زده‌اند، شن‌ریزی کرده‌اند و با غلتک کوبیده‌اند. او گفت: این اقدامات درحالی انجام شده که پایگاه میراث جهانی لوت هنوز از جزئیات دقیق طرح و اینکه قرار است در نهایت چه اتفاقی در این محدوده رخ دهد اطلاع روشنی ندارد.

افضلی‌نسب با انتقاد از نحوه اطلاع‌رسانی و هماهنگی درباره این پروژه‌ها افزود: چندین‌بار درباره فعالیت‌های انجام شده گزارش داده‌ایم اما هنوز اقدام مؤثری برای توقف عملیات، بررسی موضوع و پیگیری حقوقی آن صورت نگرفته است.

وی ادامه داد: انتظار ما این است که یگان حفاظت درصورت مشاهده تخلف، مانع ادامه عملیات شود و واحد حقوقی نیز موضوع را از مسیر قانونی پیگیری کند.

مدیر پایگاه میراث جهانی بیابان لوت در کرمان با اشاره به سازوکارهای نظارتی یونسکو گفت: ارزیابان یونسکو در بازه‌های زمانی مختلف و گاهی بدون اطلاع قبلی از عرصه و حریم میراث جهانی بازدید می‌کنند و وضعیت حفاظت و مدیریت آن را مورد ارزیابی قرار می‌دهند. اگر آسیب‌ها و مداخلات نامتناسب ادامه پیدا کند، خطر قرارگرفتن لوت در فهرست میراث جهانی در خطر و در مراحل بعد حتی خروج از فهرست میراث جهانی وجود دارد.

او تاکید کرد: اگر قرار است گردشگری در لوت توسعه یابد، ابتدا باید ضوابط آن اجرا شود و در مرحله دیگر دستگاه‌های مسئول نیز نسبت به حفاظت از این میراث جهانی پاسخگو باشند.

نیشگون

کاهش ۴۷ درصدی ورود گردشگران خارجی به ایران

سازمان جهانی گردشگری از افت ۴۷ درصدی ورود گردشگران خارجی به ایران در نیمه نخست ۲۰۲۶ خبر داد.

جدیدترین آمار منتشرشده از سوی سازمان جهانی گردشگری نشان می‌دهد ورود گردشگران خارجی به ایران از ۳ میلیون و ۴۲۰ هزار نفر در نیمه نخست سال ۲۰۲۵ به یک‌میلیون و ۸۲۰ هزار نفر در شش‌ماهه نخست سال جاری میلادی رسیده است.

بر این اساس، ورود گردشگران خارجی به ایران در نیمه نخست ۲۰۲۶ نسبت به مدت مشابه سال قبل حدود ۴۷ درصد کاهش یافته است. ایران در این مدت حدود یک‌میلیون و ۶۰۰ هزار گردشگر خارجی کمتر از نیمه نخست سال گذشته جذب کرده است. این درحالی است که گردشگری ایران در سال ۲۰۲۵ نیز شرایط چندان مطلوبی نداشت و تعداد گردشگران ورودی به کشور در مجموع با کاهش ۲,۳ درصدی نسبت به سال قبل مواجه شده بود. مقایسه این دو دوره نشان می‌دهد روند نزولی گردشگری ورودی به ایران در سال جاری میلادی تحت تاثیر جنگ آمریکایی-صهیونی شدت بیشتری گرفته است.

افت گردشگری ایران در تمام ماه‌های نیمه نخست سال

بررسی آمارهای ماهانه گردشگری ایران نشان می‌دهد کاهش ورود گردشگران خارجی محدود به یک یا دوماه نبوده و در تمام ماه‌های ژانویه تا ژوئن ۲۰۲۶ ادامه داشته است. بر اساس این آمار، ورود گردشگران خارجی به ایران در ژانویه ۴۶ درصد، فوریه ۳۲ درصد، مارس ۷۶ درصد، آوریل ۶۸ درصد، مه ۴۶ درصد و ژوئن ۱۶ درصد نسبت به ماه‌های مشابه سال قبل کاهش یافته است.

این گزارش نشان می دهد سایر کشورهای منطقه نیز متحمل تبعات جنگ علیه ایران شده اند و ورود گردشگران به این کشورها نیز به شدت کاهش یافته است.

بر اساس آمارهای مورد بررسی، ورود گردشگران خارجی به بحرین در نیمه نخست سال جاری میلادی ۳۶درصد، قطر ۳۳ درصد، عربستان سعودی ۲۴ درصد و اردن ۶ درصد کاهش یافته است.

حمل و نقل

نیاز قزوین به پرواز مستقیم برای جذب سرمایه‌گذاران خارجی

رئیس اتاق بازرگانی قزوین گفت: توجه به توسعه و ایجاد زیرساخت‌های لازم برای پرواز مستقیم گردشگران خارجی به استان در حوزه صنعت توریسم و جذب سرمایه‌گذاری خارجی ضروری بوده و بایستی در دستور کار قرار گیرد.

مهدی عبدیان با اشاره به سفر اخیر سفرای خارجی به استان قزوین، اظهار کرد: با توجه به ظرفیت گردشگری و زمینه لازم برای سرمایه‌گذاری‌های خارجی در استان قزوین، هفته آینده نیز شاهد سفر تعدادی دیگر از سفیران و تیم‌های تخصصی در بخش گردشگری این استان خواهیم بود.

درحال حاضر یکی از چالش‌های جدی و اساسی استان برای جذب سرمایه‌گذار و گردشگر، بحث حمل‌ونقل هوایی است که براساس برنامه‌ریزی‌های صورت‌گرفته، تلاش داریم تا ضمن توسعه و تجهیز تنها فرودگاه قزوین که در بخش کشاورزی فعال است، راه‌اندازی و پروازهای منظم و برنامه‌ریزی‌شده‌ای را در این بخش داشته باشیم..

عبدیان، پرواز هوایی را کلید اصلی برای استارت واقعی فرآیند گردشگری دانست و تصریح کرد: با ورود تیم‌های تخصصی و بررسی دقیق ظرفیت‌ها در بخش پرواز هوایی، می‌توان بستری مناسب برای جذب سرمایه‌گذاران فراهم کرد و با تکمیل زیرساخت‌ها، قزوین بدون شک توانایی پذیرایی از حجم بالایی از گردشگران داخلی و خارجی را پیدا خواهد کرد. این مسئول ادامه داد: این اقدامات درحالی صورت می‌گیرد که استان قزوین با دارابودن میراث‌فرهنگی فاخر و ارزشمند و با بهره‌مندی از موقعیت استراتژیک خود، نیازمند پیوند میان ظرفیت‌های موجود و تسهیلات دسترسی مانند پروازهای مستقیم برای تبدیل‌شدن به یک قطب گردشگری است. رئیس اتاق بازرگانی قزوین در ادامه به چالش‌های موجود در تامین ارز از سوی واردکنندگان و تولیدکنندگان اشاره کرد و افزود: طی سال‌های اخیر بسیاری از تولیدکنندگان برای جلوگیری از توقف فعالیت خود ناچار به استفاده از اعتبارات خود در بازارهای بین‌المللی جهت تامین ارز مورد نیازشان شده‌اند.

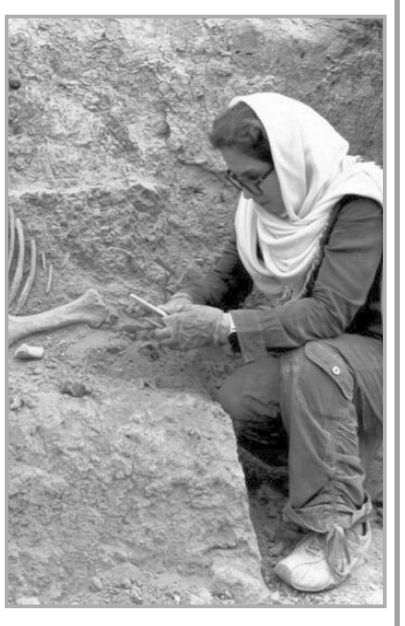
وی با تاکید بر ضرورت بازنگری در روال‌های جاری این حوزه، تصریح کرد: در راستای اعمال سیاست‌های جدید ارزی و با دستور استاندار، تمرکز اصلی برروی تولید کالاهای ضروری بنا نهاده شده و هر کالای واسطه‌ای که مستقیماً به چرخه تولید کمک می‌کند، باید در اولویت قرار گیرد تا از بروز بحران در تامین مواد اولیه جلوگیری شود.

چالش

یک خلأ بزرگ در باستان‌شناسی ایران

بدون ارتباطات جهانی دوام می‌آوریم؟

یک دانش‌آموخته دکتری باستان‌شناسی با تاکید بر این‌که ارتباطات بین‌المللی به پایداری و بقای رشته باستان‌شناسی در ایران کمک می‌کند، گفت: حتی یک بانک اطلاعاتی زیستی در کشور نداریم. در چنین شرایطی روند پژوهش‌ها با مشکل مواجه می‌شود و ممکن است بسیاری از مطالعات با شکست روبه‌رو شوند یا با سرعت بسیار کمتری پیش بروند. یک دانش‌آموخته دکتری باستان‌شناسی با تاکید بر این‌که ارتباطات بین‌المللی به پایداری و بقای رشته باستان‌شناسی در ایران کمک می‌کند، گفت: حتی یک بانک اطلاعاتی زیستی در کشور نداریم. در چنین شرایطی روند پژوهش‌ها با مشکل مواجه می‌شود و ممکن است بسیاری از مطالعات با شکست روبه‌رو شوند یا با سرعت بسیار کمتری پیش بروند.

در ادامه سلسله گفت‌گوهای ایسنا درباره وضعیت رشته تحصیلی باستان‌شناسی در دانشگاه، مرجان ملابیرامی، دانش‌آموخته دکتری باستان‌شناسی با اشاره به ضرورت بازنگری در سرفصل‌ها و منابع آموزشی دانشگاه‌ها، به ایسنا گفت: آموزش باستان‌شناسی در ایران باید از رویکردهای صرفا توصیفی و تاریخی به سمت روش‌های تحلیلی، علمی و میان‌رشته‌ای حرکت کند؛ چراکه نبود آموزش عملی و زیرساخت‌های آزمایشگاهی موجب از دست رفتن بخشی از اطلاعات ارزشمند محوطه‌های باستانی می‌شود.

ملابیرامی یکی دیگر از مشکلات این حوزه را نبود زیرساخت‌های کافی برای انجام آزمایش‌های تخصصی در داخل کشور دانست و اظهار کرد: زمانی‌که برای انجام آزمایش‌های ایزوتوپی، فلوژنتیک یا DNA به خارج از کشور نیاز پیدا می‌کنیم و باید نمونه‌ها را برای بررسی به مراکز خارجی انتقال دهیم، با این مشکل نیز مواجه هستیم که حتی یک بانک اطلاعاتی زیستی در کشور نداریم. در چنین شرایطی روند پژوهش‌های ما با مشکل مواجه می‌شود و ممکن است بسیاری از مطالعات با شکست روبه‌رو شوند یا با سرعت بسیار کمتری پیش بروند. او در عین حال تأکید کرد که حتی پیش از رسیدن به چنین مطالعات پیشرفته‌ای، باید آموزش‌های پایه‌ای و ضروری به دانشجویان ارائه شود؛ آموزش‌هایی که از نخستین حضور آن‌ها در محوطه‌های باستان‌شناسی اهمیت پیدا می‌کند.

این پژوهشگر در پاسخ به پرسشی درباره تأثیر حفاری‌های غیرمجاز بر مطالعات باستان‌جانورشناسی و از بین رفتن شواهد زیستی در محوطه‌ها گفت: مواجهه با آثار حفاری‌های غیرمجاز در بسیاری از محوطه‌ها واقعیتی تلخ است. این تخریب‌ها فراتر از ازدست‌رفتن یک شیء تاریخی به معنای ازبین رفتن بافت و بستر باستان‌شناختی است. وقتی لایه‌ها به‌صورت بی‌رویه زیرورو می‌شوند، تمام اطلاعات مربوط به توالی زمانی و روابط میان مواد زیستی و غیرفیزیکی نیز ازبین می‌رود. او ادامه داد: ما می‌دانیم که شرایط برداشت یک اسکلت یا بقایای استخوانی باید چگونه باشد و هر بخش از این بقایا چه اطلاعاتی در اختیار پژوهشگر قرار می‌دهد، اما زمانی که حفاری‌ها بدون رعایت اصول علمی و به شکل بی‌رویه انجام می‌شوند، این اطلاعات ازبین می‌روند.

ملابیرامی با اشاره به اهمیت بقایای استخوانی در بازسازی شرایط زندگی در گذشته اظهار کرد: گاهی افراد نمی‌دانند حتی یک تکه استخوان تا چه اندازه می‌تواند منبع اطلاعاتی مهمی باشد. یک استخوان می‌تواند به ما نشان دهد که منابع زیستی و شرایط محیطی و اقلیمی در گذشته چگونه بوده و حتی اطلاعاتی درباره جنبه‌های مردم‌شناختی جوامع گذشته در اختیارمان قرار دهد. حفاری‌های غیرمجاز عملا امکان دستیابی به چنین اطلاعاتی را از بین می‌برند و این موضوع واقعا تأسف‌برانگیز است.

او افزود: امیدواریم بتوانیم بقایای جانوری و زیستی خود را برای انجام مطالعات تخصصی به مراکز علمی خارج از کشور انتقال دهیم، از ایده‌ها و نظرات پژوهشگران آن‌ها استفاده کنیم و زمینه حضور دانشجویان و پژوهشگران ایرانی در این مراکز را فراهم کنیم تا با روش‌های آزمایشگاهی و مطالعات زیستی آشنا شوند و این دانش را به کشور منتقل کنند. این پژوهشگر باستان‌شناسی تأکید کرد: اگر چنین ارتباطاتی شکل بگیرد و امکان بهره‌گیری از تجربه‌ها و دانش روز دنیا فراهم شود، قطعا می‌توان به آینده بهتری برای باستان‌شناسی ایران امیدوار بود.

هشدار

نوبت ارزیابی ایران چه زمانی است؟

نایب‌رئیس کمیته ملی علوم زمین و ژئوپارک‌های کمیسیون ملی یونسکو از حذف یکی از ژئوپارک‌ها از فهرست ژئوپارک‌های جهانی یونسکو، افزایش شمار ژئوپارک‌های آفریقا و در رأس قرارگرفتن بانوان در شورای ژئوپارک‌های جهانی خبر داد و آخرین وضعیت ارزیابی سه ژئوپارک جهانی ایران را تشریح کرد. علیرضا امری‌کاظمی، نایب‌رئیس کمیته ملی علوم زمین و ژئوپارک‌های کمیسیون ملی یونسکو و رئیس شبکه ژئوپارک‌های جهانی ایران در گفت‌وگو با ایسنا، با اشاره به برگزاری یازدهمین جلسه شورای ژئوپارک‌های جهانی یونسکو از دوم تا چهارم نوامبر در مقر اصلی این سازمان در پاریس، اظهار کرد: در این نشست، پرونده‌های ژئوپارک‌های جدید، ارزیابی‌های مجدد و سایر موضوعات مرتبط بررسی و درباره آن‌ها تبادل نظر شد. من پس از دو دوره عضویت در شورا، این دوره به‌عنوان ناظر حضور داشتم.

او با اشاره به برگزاری انتخابات برای تعیین رئیس، نایب‌رئیس و گزارشگر جدید شورا در ابتدای این نشست، گفت: نکته جالب این بود که هر سه سمت به بانوان رسید. سوفی جاستیس از انگلستان به‌عنوان رئیس شورا، سارا گمبل از کانادا به‌عنوان نایب‌رئیس و اگنس گیدنا از تانزانیا نیز به‌عنوان گزارشگر انتخاب شدند.

رئیس شبکه ژئوپارک‌های ایران همچنین با اشاره به اضافه‌شدن دو ژئوپارک جدید به مجموعه ژئوپارک‌های جهانی آفریقا، این اتفاق را مهم دانست و افزود: به این ترتیب، تعداد ژئوپارک‌های آفریقا به پنج ژئوپارک در پنج کشور رسید. پیش از این، مراکش، تانزانیا و تونس دارای ژئوپارک بودند و امسال نیز نامیبیا و اتیوپی به این فهرست اضافه شدند.

امری‌کاظمی درباره نتیجه بررسی پرونده‌های جدید در این نشست توضیح داد: امسال ۱۷ پرونده جدید داشتیم که تعدادی از آن‌ها از دوره‌های قبل به تعویق افتاده بودند و در این دوره باید دوباره بررسی می‌شدند، اما بقیه پرونده‌ها جدید بودند. از میان این پرونده‌ها، ۱۲ پرونده با رأی شورا به‌عنوان ژئوپارک‌های جدید انتخاب شدند. همچنین سه کشور جدید در این فهرست داریم؛ اتیوپی، نامیبیا و کوبا.

او ادامه داد: رأی نهایی پس از تأیید شورای اجرایی در بهار سال آینده اعلام خواهد شد، اما در حال حاضر این ۱۲ ژئوپارک از سوی شورا تأیید شده‌اند. پرونده چهار ژئوپارک برگشت داده شد و این ژئوپارک‌ها دوسال فرصت دارند در این مدت اقدامات تکمیلی را انجام دهند و گزارش خود را ارسال کنند تا دوباره مورد بررسی قرار بگیرند. بررسی یک ژئوپارک نیز به تعویق افتاد.

این کارشناس علوم زمین در ادامه به حذف ژئوپارک بوهمین پارادایس (Bohemian Paradise) از جمهوری چک از فهرست جهانی یونسکو اشاره کرد و گفت: این ژئوپارک که تنها ژئوپارک آن کشور محسوب می‌شد، دوسال پیش کارت زرد گرفته بود، اما متأسفانه به دلیل ادامه برخی تخلفات، این‌بار کارت قرمز گرفت.

او درباره دلایل این تصمیم توضیح داد: مشکل اصلی این ژئوپارک فروش نمونه‌های زمین‌شناسی مانند سنگ‌ها و فسیل‌ها بود؛ اقدامی که طبق قوانین ممنوع است و پیش‌تر نیز درباره آن به مسئولان ژئوپارک تذکر داده شده بود، اما متأسفانه این کار همچنان ادامه داشت. علاوه‌بر این، ژئوپارک با مشکلات اساسی مدیریتی و بودجه‌ای نیز مواجه بود.

امری‌کاظمی با بیان اینکه ارزیابی این ژئوپارک را شخصا به عنوان ارزیاب ارشد و با همراهی یک ارزیاب از کشور ایسلند برعهده داشته است، افزود: امسال این ژئوپارک را ارزیابی کردم و با توجه به معیارها، پیشنهاد صدور کارت قرمز را به شورا ارائه دادم. شورا نیز این پیشنهاد را پذیرفت و در نتیجه، این ژئوپارک از فهرست ژئوپارک‌های جهانی یونسکو خارج شد.

رئیس شبکه ژئوپارک‌های ایران در بخش دیگری از سخنانش درباره وضعیت ژئوپارک‌های جهانی ایران گفت: قرار بود ارزیابی چهارساله ژئوپارک‌های قشم، ارس و طبس امسال انجام شود، اما به دلیل شرایط منطقه و صادرنشدن مجوز سفر برای ارزیابان، ارزیابی این سه ژئوپارک به تعویق افتاد. امیدواریم سال آینده، درصورت مساعدبودن شرایط، ارزیابان به ایران سفر کنند.

